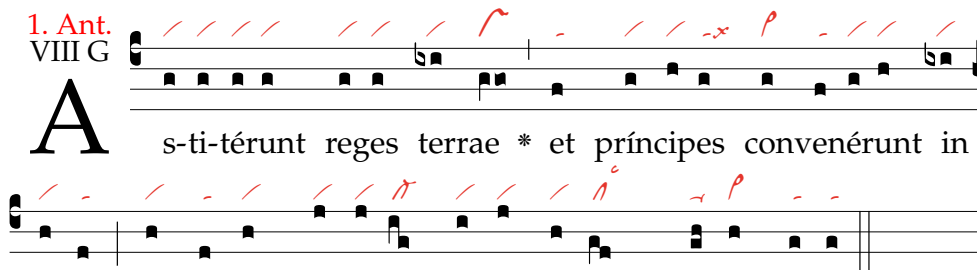

FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD MATUTINUM

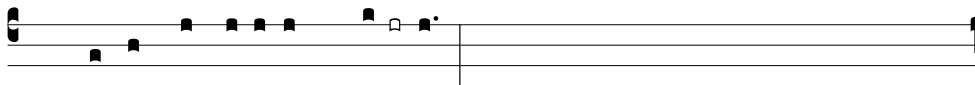
IN I NOCTURNO

1. Ant.
VIII G

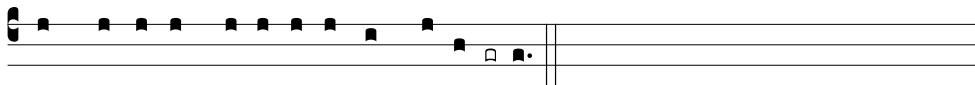

unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Psalmus 2

1. Qua-re fremu-érunt **gen-tes**: *

et pópu-li medi-tá-ti *sunt ináni*-a?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in **unum** *
advérsus Dóminum, et advérsus *Christum* ejus.

3. Dirumpámus víncula **eórum**: *
et projiciámus a nobis jugum **ipsórum**.

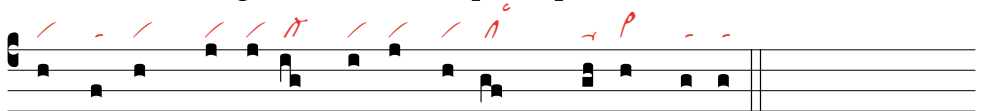
4. Qui hábitat in cælis, irridébit **eos**: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira **sua**, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
7. Dóminus dixit **ad** me: * Fílius meus es tu, ego hódie *génui* te.
8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem **tuam**, * et possessiónem tuam **términos terræ**.
9. Reges eos in virga **férrea**, * et tamquam vas figuli *confrínges* eos.
10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímmini, qui judicátis **terram**.
11. Servíte Dómino in **timóre**: * et exsultáte ei *cum tremóre*.
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de *via* **justa**.
13. Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui *confidunt in eo*.

Asti-térunt reges terrae et príncipes convenérunt in unum,

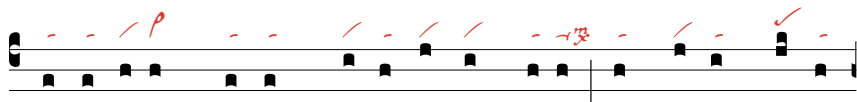
advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Prečo sa búria pohania? Prečo národy snujú plány daromné? * Povstávajú pozemskí králi a vladári sa spolčujú proti Pánovi a proti jeho pomazanému: * „Rozbíme ich okovy a ich, jarmo zhoďme zo seba!“ * Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva; Pán ich privedie na posmech. * Raz na nich rozhorčene zavolá a svojím hnevom ich vydesí: * „Veď ja som ustanovil svojho kráľa na svojom svätom vrchu Sione!“ Zvestujem Pánovo rozhodnutie: * Pán mi povedal: „Ty si môj syn. Ja som t’a dnes splodil.“ * Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy a do vlastníctva celú zem. * Budeš nad nimi panovať žezlom železným a rozbiješ ich jak hrnce hlinené.“ * A teraz, králi, pochopte; dajte si povedať, pozemskí vladári. * V bázni slúžte Pánovi a s chvením sa mu klaňajte. * Podvoľte sa zákonu: žeby sa nerozhneval a vy by ste zahynuli na ceste, * lebo sa rýchlo rozhorčí. Šťastní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

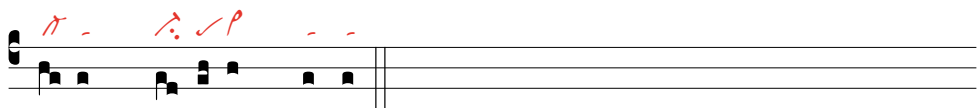

2. Ant.
VIII G

D

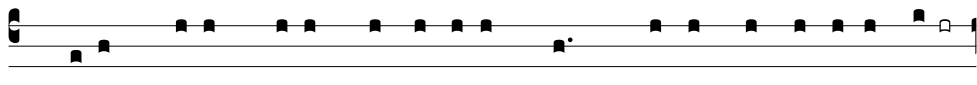

i-vi-sérunt si-bi * vestiménta me-a, et super vestem

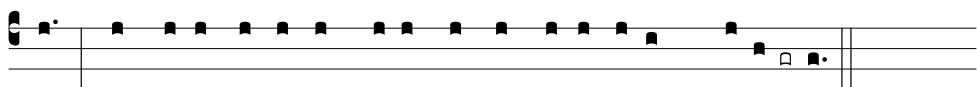

me-am mi-sérunt sortem.

Psalmus 21

1. De-us, De-us me-us, réspi-ce in me: † qua-re me de-re-liquí-

sti? * longe a sa-lú-te me-a verba de-lictórum me-ó- rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: *
et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas: * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: *
oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me derisérunt me: *
locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: *
salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: *
spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proyéctus sum ex útero.

-
10. De ventre matris meæ Deus meus **es** tu, * ne discésseris **a** me:
 11. Quóniam tribulátio próxíma est: * quóniam non *est qui ádujet*.
 12. Circumdederunt me vítuli **multi**: * tauri pingues *obse*dérunt me.
 13. Aperuerunt super me os **suum**: * sicut leo rápiens et **rú**giens.
 14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia *ossa mea*.
 15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens: *
in médio *ventris mei*.
 16. Aruit tamquam testa virtus *mea*, † et lingua mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem mortis *deduxísti* me.
 17. Quóniam circumdederunt me canes **multi**: *
concílium malignántium *obsé*dit me.
 18. Foderunt manus meas et pedes **meos**: *
dinumeraverunt ómnia *ossa mea*.
 19. Ipsi vero consíderaverunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, et super vestem meam *misérunt* **sortem**.
 20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum **a** me: *
ad defensiónem *meam* **cón**spice.
 21. Erue a frámea, Deus, ánimam **meam**: *
et de manu canis *únicam* **meam**.
 22. Salva me ex ore leónis: *
et a cór nibus unicór nium *humilitátem* **meam**.
 23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis**: *
in médio Ecclésiæ *laudá*bo te.
 24. Qui timétis Dóminum, laudáte **eum**: *
univérsum semen Jacob, glorificáte **eum**.

-

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová môjho náreku sú d'aleko od toho, kto by ma zachránil. ✨ Bože môj, volám vo dne, a nečuješ; volám v noci, a nenachádzam pokoja. ✨ A predsa ty si svätý, ty tróniš na chválach Izraela. ✨ V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. ✨ K tebe volali a boli spasení, v teba dúfali a zahanbení neboli. ✨ No ja som červ, a nie človek, ľudom som na posmech a davu na

opovrhnutie. ✱ Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. ✱ „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád.“ ✱ Ved' ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. ✱ Ty si môj Boh, odkedy ma mat' povila. Nevzd'al'uj sa odo mňa, ✱ lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieta, kto by mi pomohol. ✱ Obkl'učuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. ✱ Otvárajú na mňa svoje papule ako lev, čo plieni a reve. ✱ Rozlievam sa sť'a voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kľby. ✱ Srdce mi mäkne ako vosk a topí sa mi v útrobach. ✱ Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. ✱ Obkl'učuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. ✱ Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. ✱ Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. ✱ Ale ty, Pane, nevzd'al'uj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. ✱ Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmí psov. ✱ Vyslobod' ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov. ✱ Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem t'a velebiť. ✱ Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. ✱ Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, ved' on nepohŕda, ani neopovrhne nešťastným chudákom; ✱ ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. ✱ Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. ✱ Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hl'adajú: „Naveky nech žijú ich srdcia!“ ✱ Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia všetky zemské končiny, ✱ jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. ✱ Ved' Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. ✱ Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. ✱ Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. ✱ Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: „Toto urobil Pán.“

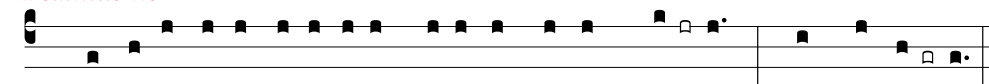
3. Ant.
VIII G

I

nsurrexérunt in me * testes i-níqui, et mentí-ta est

i-níqui-tas si-bi.

Psalmus 26

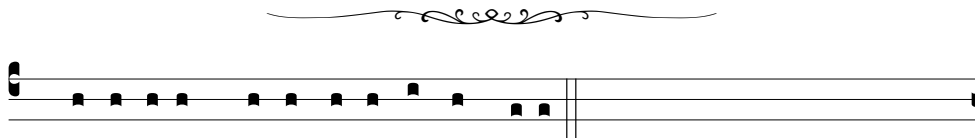
1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus **me-** a, * *quem timé-* bo?
2. Dóminus protéctor vitæ **meæ**, * a quo *trepidábo*?
3. Dum apprópíant super me **nocéntes**, * ut edant *carnes meas*:
4. Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt et *cecidérunt*.
5. Si consístant advérsus me **castra**, * non timébit *cor meum*.
6. Si exsúrgat advérsus me **prælium**, * in hoc ego *sperábo*.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, *
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus **vitæ meæ**:
8. Ut vídeam voluptátem **Dómini**, * et vísitem *templum ejus*.
9. Quóniam abscondit me in tabernáculo **suo**: *
in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculo **sui**.
10. In petra exaltávit me: *
et nunc exaltávit caput meum super inimícos **meos**.
11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: *
cantábo et psalmum *dicam* **Dómino**.
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad** te: *
miserére mei, et **exáudi** me.

-

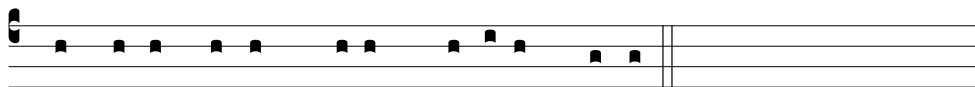
Pán je

moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť? * Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať? * Keď sa približujú ku mne zločinci a chcú mi zničiť telo, * vtedy moji utláčatelia a nepriatelia strácajú silu a padajú. * Aj keby sa proti mne postavili šky, moje srdce sa nezľakne. * Aj keby proti mne vzbĺkol boj, zotroám v dôvere. * O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života, * aby som pocíťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám. * A on ma vo svojom stane schová v deň nešťastia, ukryje ma v skrýši svojho príbytku * a postaví ma vysoko na skalu. A už teraz dvíham hlavu nad svojich nepriateľov, čo ma obklúčujú. * V jeho stánku mu

prinesiem obetu chvály, budem spievať a hrať Pánovi. ✱ Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma. ✱ V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadáam твою tvár. ✱ Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka. ✱ Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma, ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása. ✱ Hoci by ma opustili otec aj mat', Pán sa ma predsa ujme. ✱ Ukáž mi, Pane, svoju cestu a priveď ma na správny chodník, lebo mám mnoho nepriateľov. ✱ Nevydávaj ma zvoli utláčateľov, veď povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí. ✱ Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich. ✱ Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána.

¶. Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a.

¶. Et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

Lectio 1 (Lam 2:8-11)

De Lamentatióne Jeremíæ Prophetæ

Heth. Cogitávit Dóminus díssipare murum filíæ Sion: teténdit funí-culum suum, et non avértit manum suam a perditíone: luxitque ánte-murale, et murus páriter díssipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophetæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filíæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accincti sunt ciliciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea:
effusum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei,
cum deficeret párvulus et lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

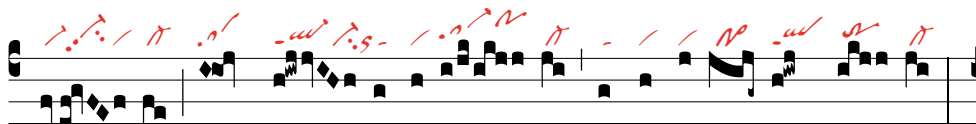
— Vau. Akoby bol sad, strhol mu plot, zničil jeho zbor, zabudnúť dal Pán na Sione sobotu a zbor, zavrhol v prudkom hneve kráľ a i kňaza. * Zain. Odvrhol Pán svoj oltár, svätýňu si znesvätil, nepriateľovi vydal do rúk pevnosti jej palácov. Robili krik v dome Pánovom ako v deň zhromaždenia. * Chet. Rozváľat' zamýšľal Pán hradby dcéry sionskej, rozťahal povraz, neodťahal si ruky od ničenia; vrhol do žiaľu hradby aj múr, čo hynuli spolu. * Tet. Brány mu padli na zem, zničil a zlámal jeho závory, jeho kráľ aj kniežatá sú medzi národmi. Zákona nieto, prorokom tiež sa nedostalo videnie Pánovo. * Jod Na zemi sedeli a zamýkli sionské dcéry i starci. Na hlavu sypali si popol, odiali si vrecoviny; k zemi si ovesili hlavy panny Jeruzalema. * Kaf „Oči mám zoslabnuté od slz, vnútro mám rozbúrené, pečeň sa mi na zem rozteká pre skazu dcéry môjho ľudu, že nemluvňa i dojča hynú na uliciach mesta.“ * Jeruzalem, navrát' sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 1

III

O

-mnes amí-ci mé- i de-re- liqué-

runt me, et præ- va-lu-é- runt insi-di-án-tes mí- hi:

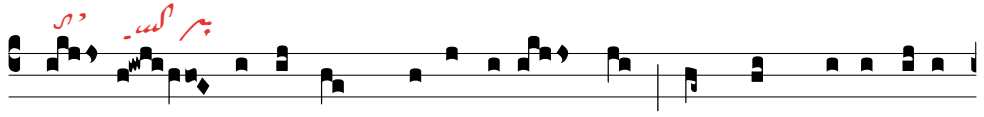
trá-di-dit me quem di-li-gé- bam:

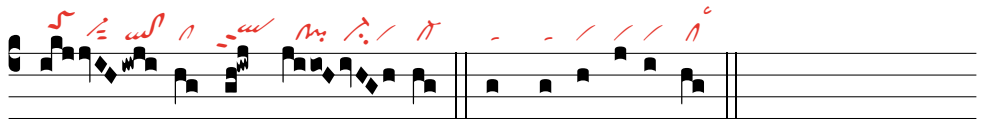
* Et terri-bí-li-bus ó- cu- lis plá- ga crudé- li percu- ti-én-

tes, acé- to po-tá- bant me.

¶ In- ter i-níquos pro-je-cérunt me, et non pepercérunt

á- nimæ mé- æ. * Et terri-bí-li-bus.

Lectio 2 (Lam 2:12-15)

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defí-
cerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas
in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui
exæquábo te, et consolabor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut
mare contrítio tua: quis medébitur tui ?

Nun. Prophetæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniqui-
tátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocarent: vidérunt autem tibi
assumptiões falsas, et ejectiões.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam:
sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæc-
cine est urbs, dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

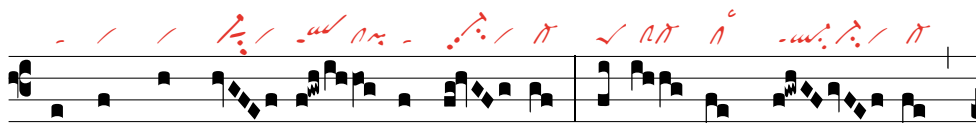
_____ Lamed. Vraveli svojim matkám: „Kdeže je obilie a víno?“, keď ako prebodnuté mreli na uliciach mesta, keď si dušu vydýchli do lona svojich matiek. * Mem. K čomu ťa pripodobnám? K čomu prirovnám, dcéra jeruzalemská? K čomu ťa primeriam? Ako ťa poteším, sionská dcéra, panna? Tvoja zlomenosť je veľká ako more, ktože ju zhojí? * Nun. Tvoji proroci videli tvoju márnosť a hlúposť, tvoj zločin neodhaľovali, aby ti obrátili osud, ale zreli ti zrenia daromné, klamné. * Samech. Tlieskajú nad tebou do dlaní všetci, čo idú cestou, kývajú hlavou, vypiskujú jeruzalemskú dcéru: „Toto je mesto vrcholnej vraj krásy a rozkoš celej zeme?“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu. _____

Resp. 2

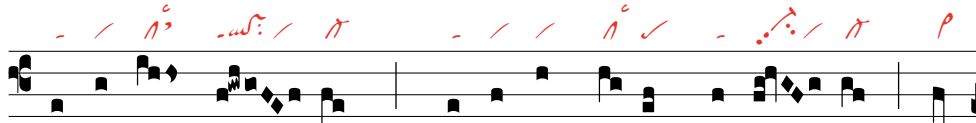
II
V

E-lum témpli scís- sum est,

* Et ómnis tér- ra trému- it: látro de crú- ce

clamá-bat, dí- cens: Meménto mé- i, Dómi- ne, dum

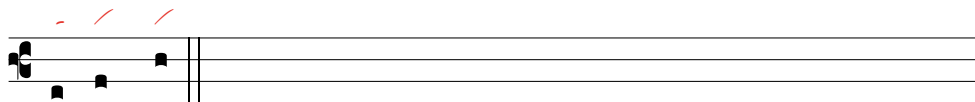
vé-ne-ris in régnum tú- um.

¶ Pé-træ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt, et múlta

córpo-ra sanctórum, qui dormí- e-rant, surre- xé- runt.

* Et ómnis.

Lectio 3 (Lam 3:1-9)

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vértit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédia: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclusit oratiónem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, sémitas meas subvértit.

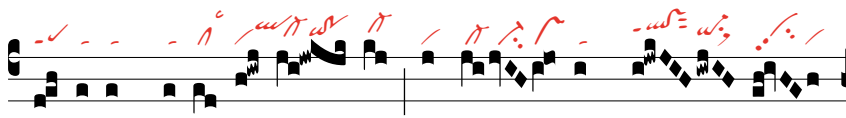
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

*Alef. Som muž, čo skúsil biedu pod prútom jeho hnevu. * Alef. Vohnal a voviedol ma do temnôt, kde svetla niet. * Alef. Na mňa len dvíha zase celý deň svoju ruku. * Bet. Zosušil na mne telo, kožu, dolámal moje kosti. * Bet. Obklopil, obkl'účil ma jedom a útrapami. * Bet. V temnotách ma usadil ako večne mŕtvych. * Gimel. Ohradil ma, že neuniknem, reťaze mi zať ažil; * Gimel. hoc by som volal, kričal, udusí moju prosbu. * Gimel. Na cesty mi dal hradby z kvádrov, moje chodníky porozvracal. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.*

Resp. 3

VIII

V

I-ne-a mé-a e-lé-cta, é-go te plan-tá-

vi: *Quó-modo convér-sa es in ama-ri-tú-di-nem,

ut me cru-ci-fí-ge-res, et Ba-rábbam di-mítte-res?

V. Sepí-vi te, et lápidés e-légi ex te, et ædi-fi-cá-vi

túr-rim. *Quó-modo. R. Ví-ne-a.

IN II NOCTURNO

4. Ant.

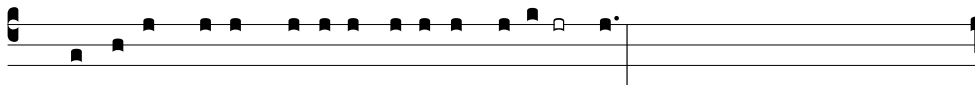
VIII G

V

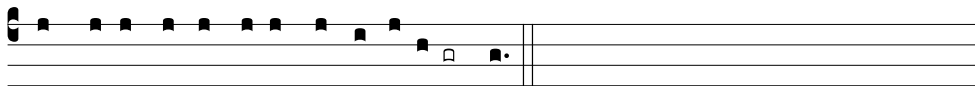

im fa-ci-ébant * qui que-rébant ánimam me-am.

Psalmus 37

1. Dómine, ne in furóre tu-o árgu-as me, *

neque in i-ra tu-a corrí-pi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mihi**: *
et confirmásti super me *manum tuam*.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tuæ**: *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum**: *
et sicut onus grave gravátæ *sunt super* me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, *
a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in **finem**: *
tota die contristátus *ingrediébar*.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in *carne mea*.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: *
rugiébam a gémitu *cordis mei*.

9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: *
et gémitus meus a te non *est absconditus*.

10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus **mea**: *
et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est mecum*.

11. Amíci mei, et próximi **mei** *
advérsus me appropinquavérunt, *et steterunt*.

12. Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: *
et vim faciébant qui quærébant *ánimam meam*.
13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: *
et dolos tota die *meditabántur*.
14. Ego autem tamquam surdus non audiébam: *
et sicut mutus non apériens os *suum*.
15. Et factus sum sicut homo non áudiens: *
et non habens in ore suo redargutiónes.
16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: *
tu exáudies me, Dómine, *Deus meus*.
17. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci *mei*: *
et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: *
et dolor meus in conspéctu *meo semper*.
19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: *
et cogitábo pro peccáto *meo*.
20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt *super me*: *
et multiplicáti sunt qui odérunt *me iníque*.
21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant *mihi*: *
quóniam sequébar *bonitátem*.
22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus *meus*: * ne discésseris *a me*.
23. Inténde in adjutórium *meum*, * Dómine, Deus, *salútis meæ*.

Vim fa-ci-ébant qui que-rébant ánimam me-am.

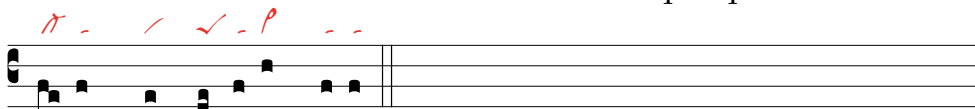
5. Ant.

IV A*

C

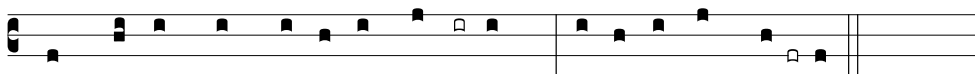

onfundántur * et reve-re-ántur, qui quærunt ánimam

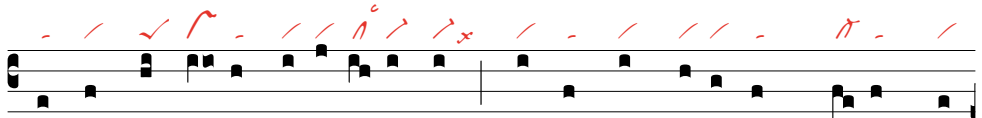
me-am, ut áuferant e-am.

Psalmus 39

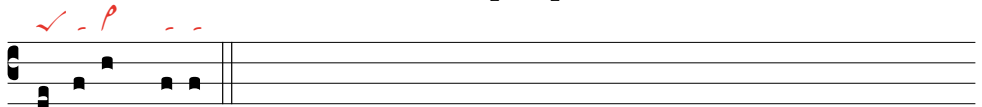

1. Exspéctans *exspectá-vi* **Dóminum**, * et *inténdit* **mi-** hi.
2. Et exaudivit *preces* **meas**: *
et edúxit me de lacu misériæ, et *de luto* **fæcis**.
3. Et státuit super petram *pedes* **meos**: * et diréxit *gressus* **meos**.
4. Et immísit in os meum cánticum **novum** * *carmen* Deo **nostro**.
5. Vidébunt multi, et *timébunt*: * et *sperábunt in* **Dómino**.
6. Beátus vir, *cujus est nomen Dómini spes* **ejus** *
et non respéxit in vanitátes et *insánias* **falsas**.
7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, *mirábilia* **tua**: *
et cogitátionibus tuis non est qui *símilis sit* **tibi**.
8. Annuntiávi et *locútus* sum: * *multiplicáti sunt super* **númerum**.
9. Sacrificíum et oblatiónem *noluísti*: * *aures autem perfecísti* **mihi**.
10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti*: * tunc dixi: *Ecce* **vénio**.
11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem *voluntátem* **tuam**: *
Deus meus, vólui, et legem tuam in médio *cordis* **mei**.
12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia **magna**, *
ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu **scísti**.

13. Justítiam tuam non abscóndi in *corde* **meo**: *
veritátem tuam et salutáre *tuum* **dixi**.
14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem **tuam** *
a concílio **multo**.
15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes *tuas* **a** me: *
misericórdia tua et véritas tua semper *suscepérunt* me.
16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum *non est* **nú**merus: *
comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui *ut vidérem*.
17. Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis **mei**: *
et cor meum *derelíquit* me.
18. Compláceat tibi, Dómine, ut *éruas* me: *
Dómine, ad adjuvándum *me* **réspice**.
19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam **meam**, *
ut *áuferant* eam.
20. Convertántur retrórsum et revereántur: * qui volunt *mihi* **mala**.
21. Ferant conféstim confusió**ne**m **suam**: * qui dicunt mihi: *Euge, euge*.
22. Exsúltent et læténtur super te omnes *quæréntes* te: *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre **tuum**.
23. Ego autem mendícus *sum, et* **pauper**: * Dóminus sollícitus est **mei**.
24. Adjútor meus et protéctor *meus* **tu** es: * Deus meus, *ne tardáveris*.

Confundántur et reve-re-ántur, qui quærunt ánimam me-am, ut

áuferant e-am.

Čakal som, čakal na Pána a on sa ku mne sklonil. ✱ Vyslyšal môj nárek a vytiahol ma z jamy hrôzy, z bahnitého kalu. ✱ Nohy mi postavil na skalu a kroky mi upevnil. ✱ Do úst mi vložil pieseň novú, chválospev nášmu Bohu. ✱ Mnohí to uvidia a bázeň ich naplní a budú dúfať v Pána. ✱ Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru a nevšíma si pyšných ani náchylných klamať. ✱ Veľa zázrakov si urobil, Pane, Bože môj; a v tvojich zámeroch s nami kto sa ti vyrovná? ✱ Aj keby som ich chcel rozhlásiť a vyrozprávať všetky, toľko ich je, že sa nedajú spočítať. ✱ Obety a dary si nepraješ, lež uši si mi otvoril. ✱ Nežiadaš žertvou ani obetu zmierenia, preto som povedal: „Hľa, prichádzam. ✱ Vo zvitku knihy je napísané o mne, že mám plniť твою vôľu. ✱ A to chcem, Bože môj, hlboko v srdci mám tvoj zákon.“ ✱ Ohlasujem твою spravodlivosť vo veľkom zhromaždení; svojim perám hovoriť nebránim, Pane, ty to vieš. ✱ Tvoju spravodlivosť si v srdci neskrývam, rozprávam o tvojej vernosti a o tvojej spásе. ✱ Neskrývam твою milosť a pravdu pred veľkým zhromaždením. ✱ Ale ty, Pane, neodnímaj mi svoje milosrdenstvo, tvoja milosť a tvoja pravda nech, mi vždy pomáhajú. ✱ Zo všetkých strán sa na mňa kopia nespočetné pohromy, ✱ opantalo ma toľko hriechov, že nemám o nich prehľadu. ✱ A je ich viac, než mám vlasov na hlave, až mi z toho srdce zamiera. ✱ Pane, ráč ma zachrániť, príď mi čím skôr na pomoc. ✱ Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo mi číhajú na život a čo mi ho chcú zničiť. ✱ Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. ✱ Nech zmeravejú hanbou tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba!“ ✱ No nech jasajú a nech sa v tebe tešia všetci, čo ťa hľadajú. A tí, čo túžia po tvojej pomoci, nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán!“ ✱ Ja som síce biedny a úbohý, no Pán sa stará o mňa. ✱ Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Bože môj, nemeškaj.

6. Ant.

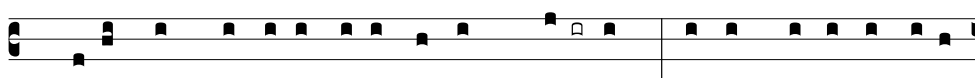
IV A*

A

-li-éni * insurrexérunt in me, et fortes quæsi-é-runt

ánimam me-am.

Psalmus 53

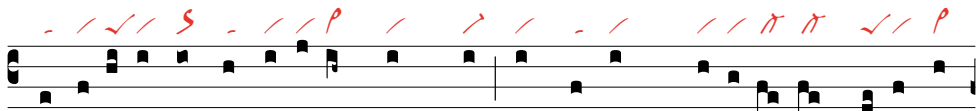
1. De-us, in nómine tu-o **salvum me** fac: * et in virtú-te tu-a

júdi-ca meFlex : advérsum me, †

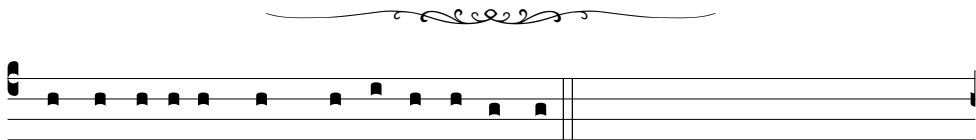
2. Deus, exáudi oratió**nem meam**: * áuribus pércipe verba oris **mei**.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes
quæsiérunt ánimam **meam**: *
et non proposuérunt Deum ante *conspectum* **suum**.
4. Ecce enim Deus *ádjuvat* me: *
et Dóminus suscéptor est ánimæ **meæ**.
5. Avérte mala inimícis **meis**: * et in veritáte tua *dispérde* illos.
6. Voluntárie sacrificábo **tibi**, *
et confitébor nómini tuo, Dómine: *quóniam* **bonum** est:
7. Quóniam ex omni tribulatióne *eripuísti* me: *
et super inimícos meos despéxit *óculus* **meus**.

A-li-éni insurrexérunt in me, et fortes quæsi-é-runt ánimam
me-am.

_____ Pane, zachráň ma pre svoje meno a svojou mocou obráň moje právo. * Bože, vyslyš moju modlitbu a vypočuj slová mojich úst. * Lebo pyšní povstávajú proti mne a násilníci mi striehnu na život, nechcú mať Boha na očiach. * Ale mne Boh pomáha a môj život udržiava Pán. * Na mojich protivníkov obráť nešťastie a rozpráš ich, veď si verný. * S radosťou ti prinesiem obeť; meno tvoje, Pane, budem velebiť, lebo si dobrý; * lebo ma vyslobodzuješ zo všetkých súžení a na svojich nepriateľov môžem hľadiť z vysoka. _____

¶ Insurrexérunt in me testes i-níqui.

℞. Et mentí-ta est i-níqui-tas si-bi.

Lectio 4 (In Psalm 63. ad versum 2.)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Mártýres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quómodo caput Mártýrum: ibi mélius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerebat: quia fílius hómínis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hómínis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recíper eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortari Mártýres verbo, nisi firmaret exemplo.

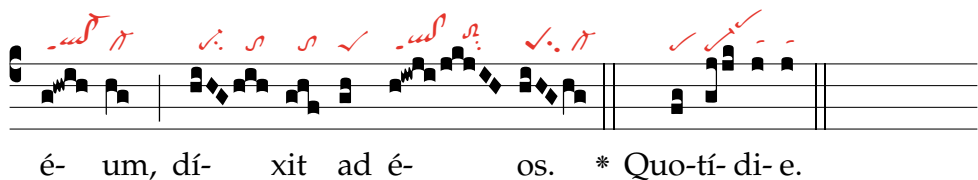
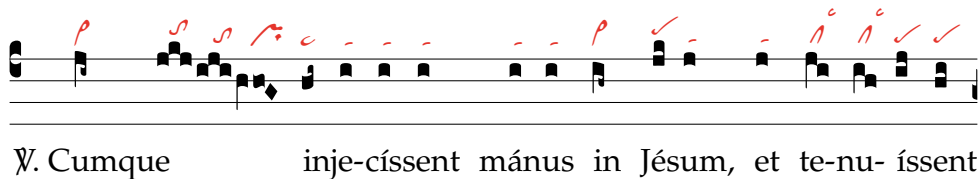
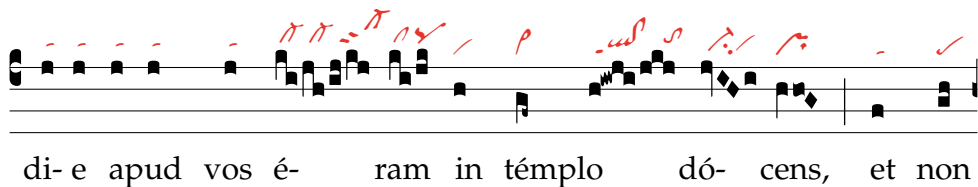
Bráň ma pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. (Žalm 64, verš 2) Upríme teraz náš pohľad na nášho Pána. Mnoho mučeníkov trpelo, ale nie tak ako najväčší z nich. A práve na ňom vidíme, ako sa im to podarilo. Bol ochraňovaný od zberby ničomníkov, ochraňovaný Bohom. Ochraňuje seba samého vo svojom Synovi a človeka, ktorý ho prosí; pretože je synom človeka a synom Božím. Je synom Božím, pretože má prirodzenosť Boha, je synom človeka, pretože má prirodzenosť sluhu (Filipanom 2;6-7). V jeho moci bolo ponechať si život, ale on ho dal dobrovoľne. Čo mu mohli spraviť jeho nepriatelia? Mohli zabiť jeho telo, nie však jeho dušu. Dobré to zvážte. Bolo by nedostatočné, ak by Pán iba hovoril o mučeníctve, ak by toto slovo neposilnil príkladom.

Resp. 4

VIII
T

Amquam ad latrónem e-xístis cum gládi- is et

Lectio 5

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multi-
túdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia volué-
runt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit,
osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes
infirmos eórum, curávit omnes languidos eórum, prædicávit regnum
cælórum, non tácuít vítia eórum, ut ipsa potius eis displicerent, non
médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curátiónibus ejus ingrati, ta-
mquam multa febre phrenétici, insaniéntes in medicum, qui venerat
curare eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi vo-
léntes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super
hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnóscimus
in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquit, condemnémus
eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si
enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

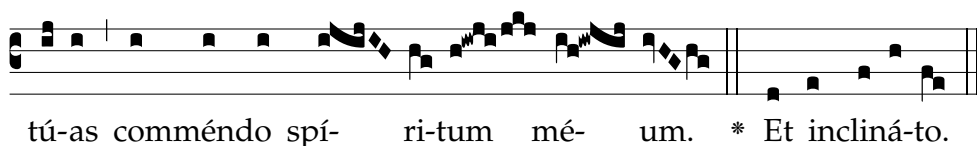
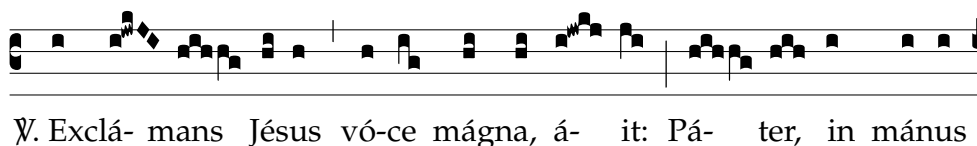
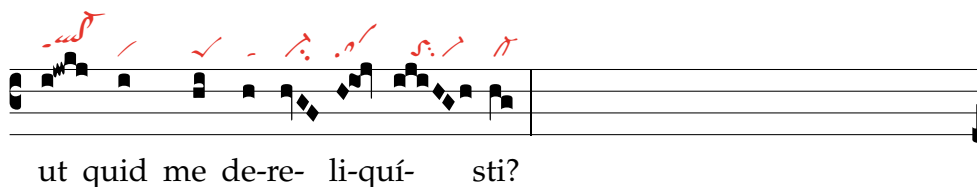
Vieme, kto
bol tou zberbou ničomníkov a tlupou zločincov. Aký zločin plánovali? Usmrtiť nášho Pána
Ježiša Krista. Vykonal som mnoho dobrých skutkov, hovorí, za ktorý z nich ma chcete zabiť?
On niesol všetky ich slabosti, liečil všetky ich choroby, rozprával im o nebeskom kráľovstve.
Ich neprávosti pred nimi nezatajil, aby ich mohli nenávidieť, skôr ako lekár, ktorý by ich
liečil. A teraz, ignorujúc všetku jeho uzdravujúcu lásku, ako muži zúriaci v delíriu, radia
sa ako ho zabiť, aby zistili, či je obyčajný smrteľný človek, alebo je nadčlovek, ktorého zabiť
nemožno. Tieto slová poznáme zo Šalamúnovej knihy múdrosti (II;18-20): Odsúd' me ho
na smrť najpotupnejšiu, Skúšajme ho, či je naozaj pravda, čo hovoril. Ak je totiž vskutku
Božím synom, oslobodí ho.

Resp. 5

VII

T Enebræ fáctæ sunt, dum cru-ci-fi-xissent Jésum

Ju- dæ- i: et cir- ca hó- ram nó- mam excla- má-

Lectio 6

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite: respondérunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallebant? Quod fecit Pilatus,

in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocentior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberaret: nam proptérea flagellátum produxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furori satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum víderent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nos- tis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídít: et vos, o Judæi, occídístis. Unde occídístis? Gladio linguæ: acuístis enim lin- guas vestras. Et quando percússistis, nisi quando clamastis: Crucifíge, crucifíge?

– Svoje jazyky chceli očistiť ako meče. Nemôžu povedať: my sme nezabili Krista. Vydali ho Pilátovi, aby sa zdalo, že na jeho smrti nemajú vinu. Ale keď im Pilát povedal: Vezmite si ho vy a ukrižujte, odpovedali, že im to zákon neumožňuje. Možno zvalili vinu svojho hriechu z ľudského pohľadu, ale oklamali božského sudcu? To, čo spravil, robí z Piláta spoluvinníka, ale v porovnaní s nimi je jeho vina omnoho menšia. Pokúšal sa oslobodiť ho ako len mohol, preto ho nechal pred nimi bičovať. Nedal ho zbičovať zo surovosti, ale dúfal, že tým utlmí ich smäd po krvi a možno pocítia súcit, keď ho uvidia zbičovaného. Aj o to sa pokúsil! Keď videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, umyl si pred nimi ruky a povedal, že nemá vinu na jeho smrti. Keď bol vinný on, ktorý konal z donútenia, o čo väčšiu vinu majú tí, čo ho donútili? Ale on vyniesol rozsudok a prikázal ho ukrižovať. Ale aj vy, židia, ste ho zabili. Čím ste ho zabili? Mečom jazyka! Kedy ste ho zabili? Vtedy, keď ste volali: Ukrižuj ho!

Resp. 6

VIII

A

-nimam mé-am di-lé-ctam trá-di di in má-nus i-ni-

quó- rum, et fácta est mí- hi he-ré-di-tas mé- a

si- cut lé- o in sílva: dédit contra me vó-ces adver-

sá- ri- us, dí-cens: Congregá- mi-ni, et prope-

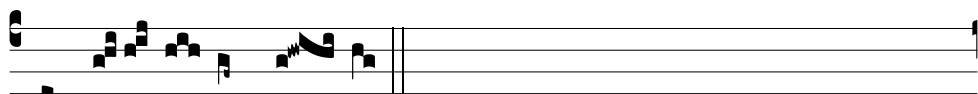
rá- te ad devo-rán-dum íllum: po-su-érunt me in

de- sérto so-li- túdi- nis, et lú- xit super me ómnis

tér- ra: * Qui- a non est invéntus qui me agnó- sce- ret,

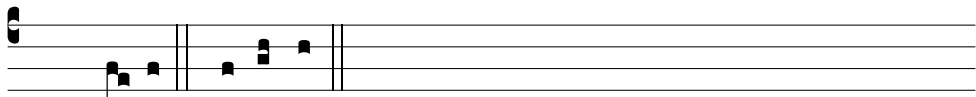
et fá- ce- ret be- ne.

¶. Insurre-xé-runt in me ví-ri absque mi-se-ri-córdi- a,

et non pepercerunt á- ni-mæ mé- æ.

* Qui- a. R. Animam.

IN III NOCTURNO

7. Ant.

I f

A

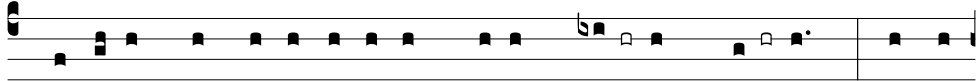

b insurgéntibus in me * líbera me, Dómi-ne,

qui-a occupavérunt ánimam me-am.

Psalmus 58

1. E-ripe me de i-nimí-cis me-is, De- us me- us: * et ab

insurgéntibus in me lí-be-ra me.

2. Eripe me de operántibus **iniquitátem**: *
et de viris **sánguīnum** **salva** me.

3. Quia ecce cepérunt **ánimam meam**: * irruérunt *in me* **fortes**.

-
4. Neque iníquitas mea, neque peccátum **meum**, **Dómine**: *
sine iniquitáte cucúrri, *et diréxi*.
 5. Exsúrge in occúrsum **meum**, et **vide**: *
et tu, **Dómine**, Deus virtútum, *Deus Israë*l.
 6. Inténde ad visitándas **omnes Gentes**: *
non misereáris ómnibus, qui operántur *iniquitátem*.
 7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut **canes**: *
et circuíbunt *civitátem*.
 8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: *
quóniam *quis audívit*?
 9. Et tu, **Dómine**, deridébis **eos**: * ad níhilum dedúces *omnes Gentes*.
 10. Fortitúdinem meam ad te custódiám, † quia, Deus, suscéptor
meus es: * Deus meus, misericórdia ejus *præveniet* me.
 11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas **eos**: *
nequándo obliviscántur *pópuli mei*.
 12. Dispérge illos in virtúte **tua**: *
et depóne eos, protéctor *meus*, **Dómine**:
 13. Delíctum oris eórum, sermónem labiórum **ipsórum**: *
et comprehendántur in *supérbia sua*.
 14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in
consummatione: * in ira consummationis, *et non erunt*.
 15. Et scient quia Deus dominábitur **Jacob**: * et *fínium terræ*.
 16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut **canes**, *
et circuíbunt *civitátem*.
 17. Ipsi dispergéntur ad **manducándum**: *
si vero non fúerint saturáti, et *murmurábunt*.

18. Ego autem cantábo fortitúdinem **tuam**: *
et exsultábo mane misericórdiam **tuam**.
19. Quia factus es suscéptor **meus**, *
et refúgium meum, in die tribulatiónis **meæ**.
20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor **meus** es: *
Deus meus, misericórdia **mea**.

Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómi-ne, qui-a occupavérunt
ánimam me-am.

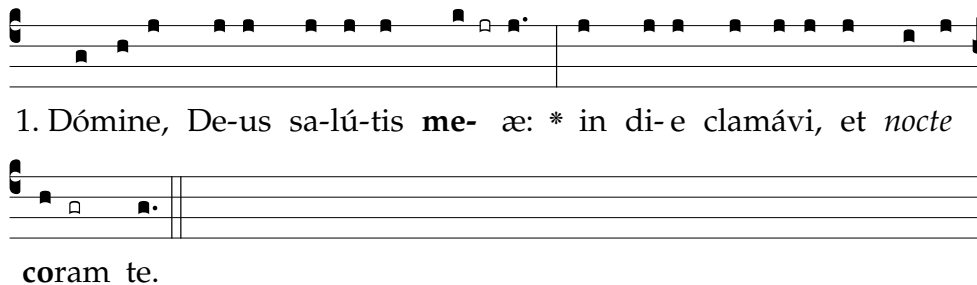
_____ Vytrhni ma, Bože, z moci mojich nepriateľ'ov, chráň ma pred tými, čo povstávajú proti mene. * Vytrhni ma z rúk zločincov a zachráň pred krvilačníkmi. * Pozri, úklady robia na môj život a surovo sa vrhajú na mňa. * Pane, neľáži ma ani priestupok, ani hriech; nedopustil som sa neprávosti, a predsa sa zbiehajú a na mňa chystajú. * Hor' sa, pod' mi v ústrety a pozri. Ty, Pane, Bože mocností, Boh Izraela * precitni a potrestaj všetkých pohanov, nemaj zľ'utovanie nad tými, čo, vierolomne konajú. * Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. * Hľ'a, čo chrlia ich ústa, meč majú na perách: „Ktože to počuje?“ * Ty sa im však smeješ, Pane; vysmievaš sa všetkým pohanom. * Zášťita moja, čakám na teba; lebo ty, Bože, si moja ochrana. So mnou je Boh, jeho láska ma predchádza. * Boh dá, že svojimi nepriateľ'mi budem môcť pohrdnúť. Nepobi ich, aby môj ľud nezabudol; * rozožeh' ich svojou mocou a zraz ich k zemi, Pane, môj ochranca. * Pre hriech ich úst, pre reč ich perí nech sa chytia do svojej pýchy; * pre kľatbu a lož, ktorú vyriekli. Skoncuje s nimi v rozhorčení, skoncuje a nebude ich; * a spoznajú, že Boh panuje v Jakubovi a až po kraj zeme. * Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. * Túľajú sa za pokrmom a ak sa nenasýtia, skuvíňajú. * Ja však budem oslavovať tvoju moc a z tvojho milosrdenstva sa tešiť od rána, * lebo ty si sa mi stal oporou a útočišť'om v deň môjho súženia. * Tebe, zášťita moja, chcem spievať', lebo ty, Bože, si môj ochranca, môj Boh, moje milosrdenstvo. _____

8. Ant.
VIII G

Psalmus 87

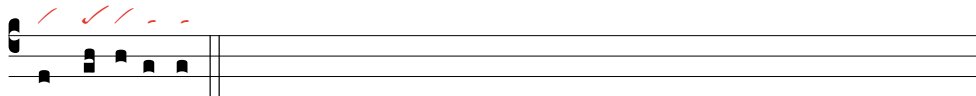

2. Intret in conspéctu tuo orátio mea: *
inclína aurem tuam ad *precem meam*:
3. Quia repléta est malis ánima mea: *
et vita mea inférno *appropinquávit*.
4. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de manu tua *repúlsi* sunt.
6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra mortis*.
7. Super me confirmátus est furor tuus: *
et omnes fluctus tuos *induxisti super me*.
8. Longe fecísti notos meos a me: *
posuérunt me abominatióne*m* sibi.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: *
óculi mei languérunt *præ inópia*.

10. Clamávi ad te, Dómine, tota **die**: * expándi ad te *manus meas*.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: *
aut médici suscítábunt, et confitebúntur **tibi**?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam**, *
et veritátem tuam in *perditíone*?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tua**, *
et justítia tua in terra *obliviónis*?
14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea *præveniet* te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem **meam**: *
avértis fáciem *tuam a me*?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte **mea**: *
exaltátus autem, humiliátus sum et *conturbátus*.
17. In me transiérunt iræ **tuæ**: * et terróres tui *conturbavérunt* me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota **die**: *
circumdedérunt me simul.
19. Elongásti a me amícum et **próxim**um: * et notos meos *a miséria*.

Longe fe-císti no-tos me-os a me: trá-di-tus sum, et non

egredi-ébar.

Pane, ty Boh mojej spásy,
dňom i nocou volám k tebe. * Kiež prenikne k tebe moja modlitba, nakloň svoj sluch k mojej
prospe. * Moja duša je plná utrpenia a môj život sa priblížil k ríši smrti. * Už ma počítajú
k tým, čo zostupujú do hrobu, majú ma za človeka, ktorému niet pomoci. * Moje lôžko je
medzi mŕtvymi, som ako tí, čo padli a odpočívajú v hroboch, * na ktorých už nepamätáš,

lebo sa vymanili z tvojej náruče. * Hádžeš ma do hľbokej priepasti, do temravy a tône smrti. * Doľahlo na mňa tvoje rozhorčenie, svojimi prítvalmi si ma zaplavil. * Odohnal si mi známych a zošklivil si ma pred nimi. * Uväznený som a vyjsť nemôžem, aj zrak mi slabne od zármutku. * K tebe, Pane, volám deň čo deň a k tebe ruky vystieram. * Či mŕtvym budeš robiť zázraky? A vari ľudské tône vstanú t'a chváliť? * Či v hrobe bude dakto rozprávať o tvojej добрôte a na mieste zániku o tvojej vernosti? * Či sa v ríši tmy bude hovoriť o твоjich zázrakoch a v krajine zabudnutia o tvojej spravodlivosti? * Ale ja, Pane, volám k tebe, včasráno prichádza k tebe moja modlitba. * Prečo ma, Pane, odháňaš? Prečo predou mnou skrývaš svoju tvár? * Biedny som a umieram od svojej mladosti, vyčerpaný znášam tvoje hrôzy. * Cezo mňa sa tvoj hnev prevalil a zlomili ma tvoje hrozby. * Deň čo deň ma obkľúčujú ako záplava a zvierajú ma zovšadiaľ. * Priateľov aj rodinu si odohnal odo mňa, len tma je mi dôverníkom.

9. Ant.

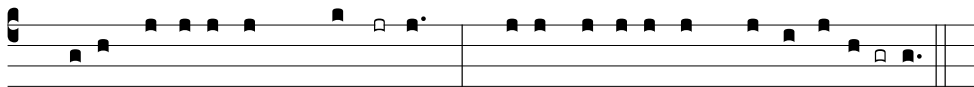
VIII G

captábunt * in ánimam justí, et sánguinem innocéntem

condemnábunt.

Psalmus 93

1. De-us ulti-ónum **Dóminus**: * De-us ulti-ónum lí-be-re e- git.
2. Exaltáre, qui júdicas **terram**: * redde retributió**nem** supérbis.
3. Usquequo peccatóres, **Dómine**: *
úsquequo peccatóres gloriabú**ntur**:
4. Effabú**ntur** et loquéntur iniquitá**tem**: *
loquéntur omnes, qui operántur **injustítiam**?
5. Pópulum tuum, **Dómine**, humiliavérunt: *
et hereditátem tuam vexavérunt.

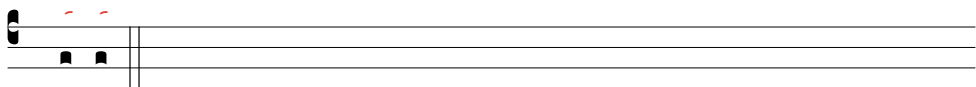
-
6. Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos *occidérunt*.
 7. Et dixerunt: Non vidébit **Dóminus**: * nec intélliget *Deus Jacob*.
 8. Intélligite, insipientes in **pópulo**: * et stulti, *aliquándo sápite*.
 9. Qui plantávit aurem, non **áudiet**? *
aut qui finxit óculum, *non consíderat*?
 10. Qui córripit Gentes, non **árguet**: * qui docet *hóminem sciéntiam*?
 11. **Dóminus** scit cogitatiónes **hóminum**, * *quóniam vanæ sunt*.
 12. Beátus homo, quem tu erudieris, **Dómine**, *
et de lege tua docúeris eum.
 13. Ut mítiges ei a diébus **malis**: * donec fodiátur peccatóri **fóvea**.
 14. Quia non repéllet **Dóminus** plebem **suam**: *
et hereditátem suam non *derelínet*.
 15. Quoadúsque justítia convertátur in **judícium**: *
et qui iuxta illam omnes qui *recto sunt corde*.
 16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? *
aut quis stabit mecum advérsus operántes *iniquitátem*?
 17. Nisi quia **Dóminus** **adjúvit** me: *
paulo minus habitáset in inférno *ánima mea*.
 18. Si dicébam: Motus est pes **meus**: *
misericórdia tua, **Dómine**, *adjuváb*at me.
 19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde **meo**: *
consolatiónes tuæ lætificavérunt *ánimam meam*.
 20. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: *
qui fingis labórem *in præcépto*?
 21. Captábunt in *ánimam* **justi**: *
et ságuinem innocentem *condemnáb*unt.

22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: *
et Deus meus in adjutórium spei meæ.

23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum
dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

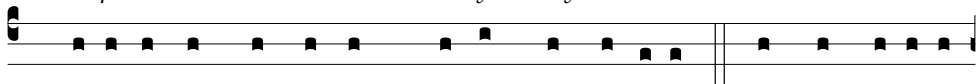

Captábunt in ánimam justí, et sáanguinem innocéntem conde-

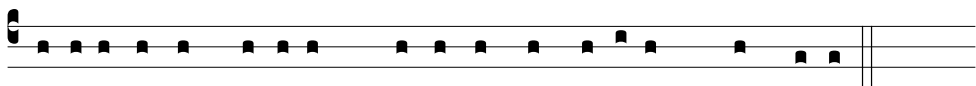

mnábunt.

Bože odplaty, Pane, Bože odplaty, zjav sa. * Povstaň, ty, ktorý súdiš zem, odplat' pyšným, čo si zaslúžili. * Dokedy ešte hriešnici, Pane, dokedy ešte budú hriešnici jasat'? * Dokedy budú rečniť a opovážlivo hovoriť a chvastať sa tí, čo páchajú zločiny? * Pane, šliapu po tvojom ľude a tvoje dedičstvo týrajú. * Vraždia vdovy a cudzincov a zabíjajú siroty. * A hovoria si: „Pán to nevidí, nevie o tom Boh Jakubov.“ * Pochopte to, vy, nerozumní v národe, kedy to porozumiete, hlupáci? * Že by ten, čo vsadil ucho, nepočul, alebo ten, čo oko stvoril, že by nevidel? * Že by netrestal ten, čo vychováva národy, čo učí ľud múdrosti? * Pán pozná ľudské myšlienky a vie, aké sú márne. * Blažený človek, ktorého ty, Pane, vzdelávaš a poučáš o svojom zákone, * aby si mu ul'avil v dňoch nešťastných, kým pre hriešnika nevykopú jamu. * Lebo Pán neodvrhne svoj ľud a neopustí svoje dedičstvo. * Súď sa zasa navráti k spravodlivosti a spravodlivosťou sa budú riadiť všetci statoční. * Proti ničomníkom ktože mi pomôže a kto sa ma zastane proti páchatel'om zla? * Keby mi Pán nebol pomohol, už by som bol býval v ríši mlčania. * Ledva poviem: „Noha sa mi potkýna,“ hneď ma, Pane, podopiera tvoja dobrota. * A keď sa v mojom srdci kopia starosti, vzpružuje ma tvoja potecha. * Ved' či je zlučiteľný s tebou trón bezprávia, čo vysluhuje násilie, a nie zákon? * Na život spravodlivého sa vrhajú a odsudzujú kro nevinní. * Mne sa však Pán stal pevnosťou a skalou útočiska môj Boh. * On im odplatí za ich nepravosť a ich vlastnou zlobou ich vyhubí, vyhubí ich Pán, Boh náš.

℣. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-lósa. ℞. Et sermónibus

ódi-i circumdedérunt me, et expugnavérunt me gra-tis.

Resp. 7

VI

T

Radidé-runt me in mánus impi- ó- rum,

et inter i- ní- quos pro-je- cérunt me, et non peper-

cé- runt á-ni- mæ mé- æ: congre-gá- ti sunt advérsum

me fór- tes:

* Et si- cut gi-gántes ste-té- runt contra me.

¶ A-li- é- ni insur-re-xé-runt advérsum me, et fórtes

quæsi-érunt á- nimam mé- am. * Et si- cut

Resp. 8

VIII

J

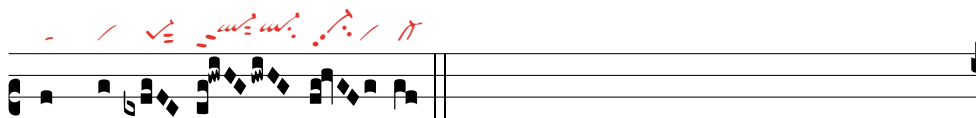
Esum trá- di-dit ímpi- us súmmis princí-

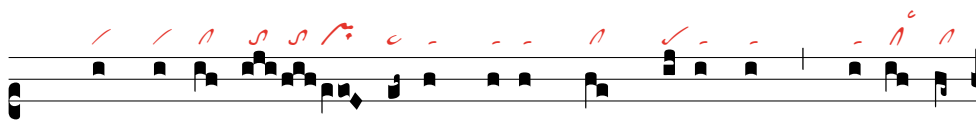
pibus sacer dó- tum, et seni-ó- ri-bus pópu- li:

* Pétrus au-tem sequebá-tur é-um a lon- ge,

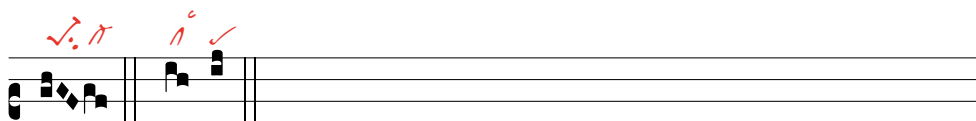
ut vi-dé- ret fí- nem.

¶ Addu-xé-runt autem é-um ad Cá-ipham prínci-pem

sacer dó- tum, u-bi scríbæ et pha-risæ-i convéne-

rant. * Pétrus

Resp. 9

I
C

A-ligavé- runt ócu-li mé- i a flé- tu mé-

o: qui-a e-longá-tus est a me, qui conso- la-bá- tur

me: Vidé-te, ómnes pó-pu- li,

* Si est dó- lor sí- mi- lis si-cut dó-lor mé- us.

¶. O vos ómnes, qui transí-tis per ví- am, atté-ndi-te

et vi-dé- te. * Si est R. Ca-ligavé- runt